

БЕЛАРУСКИ ШЛЯХ

Рэдакцыя і адміністрацыя:
Літвенская вул. д. № 12

Цыя адчынены ад 1 да 2 гадз.
насяды пошты.
Істрацыя—арана ад 10 да 2 гадз.
У поштары ад 3 да 7 гадз.
Цыя пакладае за сабой права па-
нама перасыланыя рукапісы і ко-
респондэнцыя.

Цана
асобн. нум. 15 к.

Надпіска: з дастаўкай да дому у Мін-
ску на 1 месяц 3 рублі.

Цана абслугі:
за кожны ліст на 1-й стар. 1 ру-
на дачыненні—50 кал.

Штодзенная грамадзка-палітычная газэта.

62.

Менск. Субота 8 чэрвеня 1918 г.

Год I

Менск 8/VI.

Часу выбарнага закону у
царскай Думе у Расіі
істала тры сыстэмы выбар-
права, пават у самых
ках ведаць аб «выборах».
а наглядзець, як жа ад-
ся насялеўне да гэтых
рау!

асунак народу да выба-
быу як раз праціўны ста-
паціху паміраўшай са-
ржаўнай улады да народу.
інарныя так захоплены
імперыялізмам, збіраннем
лькі «всёя Расіі», але і
іх закрайсветных абша-
што праглядзела Эуро-
кае развіццё і культуру.
кавая палітыка даўней-
Расіі ішла дарогаю, калі
а так сказаць, экстрэ-
ацыі а не інтэнсіфікацыі,
аго пашырэння сваіх у-
у на лежаныя на рубя-
земі, а ні развіцця
адзка-культурных сілаў у
зіне уласнай дзяржавы.

ычайныя спасылання на
жытую некалі татаршчыну,
нічога нівартая адгаворка
ырай ніколі Масквы.
вось улада у Расіі уста-
такія адносіны да народу.
баялася: уякажа ад яго
ірые» улады народ—ад-
у сабе бунтамі і рэвалю-
нымі выбухамі.

атуральна, што заваяваў-
сабе право гаварыць, на-
ад яго спадзеваўся імат
і на выбары глядзеў заў-
з вялікай надзеяй.

адзеі павялічваліся тым
і, што «тыя хто пачыра-
з народам абсалі лму
выбарных устаноў цэлым
і, дэкларавалі ўсякія зме-
заразжа.

ыбарнае право даданае на
тку царскім урадам ні
ідэальным. Ні было агуль-
ні пасрэдным, роўным, ні
уваўся прынцып прапар-
нальнасці. Аднак і яно па-
лося занадта шырокім і
о зменена перад выбарамі
трацюю» Духу. Пры пачы-
іх і ні аднаступенных вы-
ах народ быў пазбаўлен
чымаўці мець сваіх прад-
уікоў там дзе павінен быў

бы.

Рэвалюцыя дала Расіі вы-
барныя законы Керэнскаго.
Трэба прызнаць іх надта лі-
беральнымі і для народаў на-
селяўшых Расію амаль што ні
ідэальнымі. Імі на праудзі увесь
народ дапушчаўся да станаў-
лення аб сваёй долі. Але яны
прышлі надта віснадзевана і
пры том у нінармальны час.
Тое, што магло апчацьлівіць
усякі іншы край, у Расіі па-
вялічыло толькі нінарадаў, да-
даўшы імнату партыйнай ба-
рацьбе, ламацаваўшы дэмагогію.
І разумеюцца ні да чаго ні да-
ввілі, як наагул ні да чаго ні
даходзілі ўсе лепшыя пачы-
нання рэвалюцыйных урадаў.
Бо для з'ішчэння такога права,
для добрага яго выкарыстання,
патрэбен нейкі дзяржаўны лад
і грамадскі спакой, каторых ні
было.

Выбарная працэдура, толь-
кі болей пашырала ў на-
родзе большавікоў, каторыя
праз нейкі час «скінулі і Ке-
рэнскаго і ўсе раней выданыя
законы.

І вось мы бачым цікавую
роч. Большавікі, гэтыя левыя
з левых, пастараліся, як толь-
кі забраці сілаў спасаваць агуль-
нае выбарнае право і пазачы-
нвілі ўсе выбарныя гэтым пра-
вам устаноў.

Прычынай гэтаму тое ж самае
што і у даўняшаго царскаго
ураду нідавер'е да народу. Але
гэта толькі наверхоўна здю-
чалася прычына, самая ж суц-
у тым, што большавікі заха-
целі у канцы запішыць рэва-
люцыю і даць Расіі лад.

Прауда лад соцыялістычны, але
гэта ні менне справы Боль-
шавіцкая дыктатура паліагае
натым што у пераходныя ма-
менты, ні можа быць улады
залежачай ад выбаршчыкаў.
Каб змяніць стары парадак
і палажыць пачатак новаму,
патрэбна моцная рука, акая ўсе
рабіла-б. Можна і ні саўсім
транна для будучыны але адна.

Аднак гэтым ішчэ ні касу-
енца сзмая ідэя ні адкідаецца
думка аб дэмакратычным вы-
барным праве. Яно павінна
прыісці і заняць патрэбнае
мейсцо у жыцці, як толькі
наступіць нейкі лад і адкры-
енца магчымасць арганічнай

працы.

Выбары па законам часу
Керэнскаго адбываліся і на Бе-
ларусі, але яны ішлі гэта
усім ведама. Праудзіваму дэ-
макрату гледзючы на гэтую
процэдуру палажыць было трэ-
ба. І у скутку іх паўставаў
уставы нідатны да— жы-
цця. Вінаваты былі у гэ-
тым ні выбарныя людзі, але
час, каторы зрабіў іх у вачах
народа мешканцамі неба, адра-
зу спасобнымі ўсе даць і зра-
біць. І вось яны стварылі пра-
экты... у пустую, бо ні мелі
чым іх рэалізаваць. А бы-б
здаволіць чакане сваіх выба-
раў. Але праз гэта сама ідэя
дэмакратычнага выбарнаго пра-
ва ні павінна нічога траціць.
Спакойны час зноў павінен
вырыць яго да жыцця.

Уся будова беларускаго дзяр-
жаўнаго і грамадзкаго быту
павінна авірацца на гэтым
праве і чым хутчэй, яно
будзе уведзіцца у жыццё тым
лепі і карысней будзе для Бе-
ларусі і яе унутравай згоды.

Прэемство культуры.

З гісторыі мы бачым уплыў
больш культурных народаў на
адстаючых. Эгіпціяне перанялі
культуру ад ассырыяна і вавіло-
ня і самі пасля мелі вялікі
уплыў на развіццё культуры
жыдоўскай і грэцкай. Даволі
памануць, што праводаўна
жыдоў Моісей атрымаў выха-
ванне у вельмі вучоных жра-
цоў эгіпцкіх. Грэкі так разві-
лі сваю культуру, што і да
гэтаго часу мы дзівімся іх на-
уцы і штукарству. Латыняне,
накуль развілі сваю ўласную
культуру, старанна вучылі ўсе
грэкае, але яны ні маглі апе-
радзіць грэкаў. Толькі у юры-
спрудэцыі латыняне пакінулі
нам ўзоровыя прыклады сваіх
праў. Жыды далі сьвету па-
чатак хрысціянскай культуры,
каторая зрабіла людзей трош-
кі лепшымі. Эўропэйская куль-
тура развілася на грунці
культуры латынскай і грэцкай.
Эпоха адраджэння у Эўропі
пачалася з стараннаго вучэння
кляскаў грэцкіх і рымскіх,
бо да гэтаго часу хрысціянская

царкаў забараняла чытаць тво-
ры пісьменнікаў паганцаў.
Навукавою моваю у Эўропі да
18-го веку была мова латын-
ская. У канцы 19 веку най-
больш развілі эўропэйскую
культуру немцы. Літэратура
нямецкая найбагатшая. Можна
сказаць, што знаючы толькі
гэту літэратуру можна навуко-
ва працаваць у розных ера-
сах.

Што тычыцца славян, то
іх культура развіваецца глаў-
ным чынам пад уплывам ня-
мецкай, бо немцы найбліжшыя
іх суседзі. І калі культура за-
ходніх славян: палікоў і ча-
хоў даяла высокаго стоіня
развіцця, то гэта дзякуючы
таму, што яны многаму наву-
чыліся ад немцаў. Пётр I
наўмысна еадзіў вучыцца у ня-
мецкія краі. Яму і яго нась-
леднікам удалося збудаваць
імперыю за помаччу немцаў,
служыўшых у Масковіі. Уся
руская навука знайходзіцца
пад моцным уплывам нямец-
кай. Рускія вучоныя, каб
стаць імі, працуюць у нямец-
кіх універсітэтах і ад іх да-
стаюць марку па вучоны сто-
пень. Нізалежнае рускае на-
вуці німа.

Мы, беларусы, у 18-ым ве-
ку былі пад моцным уплывам
нямецкай культуры. Магнаты
вашы еадзілі у Германію ву-
чыцца і перанялі адтуль про-
тастанство. Цяпінскі пераклаў
на беларускую мову евангелі.
На бяду нашу, с прыходам
езуітаў кончыўся ўплыў пра-
тастанства і нямецкай культу-
ры, і у нас пачалася полёні-
зацыя.

У цяперашні момэнт, калі
вайна, гэты экзамен на цыві-
лізаванасць нацыі, паказаў,
як высока стаіць нямецкая
культура, і нашай інтэлігенцыі
з народа, трэба прылучыцца
старанне да нямецкай культу-
ры. Калі сроднас беларусаў
ні будзе людзей, знаючых до-
бра нямецкую мову, тагды ўсе
нашыя зносіны з немцамі, бу-
дунь ісьці праз жыдоў, знаю-
чых нямецкую мову, або па-
лікоў, што ім, а ні нам дасць
кіраўнічае становішчэ ні толь-
кі у гаспадарцы, як гэта бы-
ло дагэтуль, але і у грама-

дзянскім жыцці.

Значыць мова нямецкая на-
вінна быць абавязковым прах-
метам ва усіх нашых вучылі-
шчах, пачынаючы з ніжэйшых,
каб мы пры помачі яе сталі
грамадзянамі сьвета.

X.

Агульныя весткі.

СТАКГОЛЬМ, 4/VI. «Dag-
Nyh.» паведамляе з Гельсін-
Форсу: учора па поўдні Фін-
лянцы Сэйм прыняў прачы-
таны мірны трактат паміж
Фінляндзіяй і Нямеччынай.

БЭРЛІН, 4/IV. На сегод-
шнім засяданні Радзі Звязку
ратыфікованы трактат мірны
паміж Нямеччынай, Аўстро-
Венгрыяй, Баўгарыяй і Тур-
цыяй з Румыніяй.

ГААГА, 4/VI. З «Le Hav-
re» паведамляюць: Старшыня
большага габінэту Броквіла
падаўся да адстаўкі. Яго мей-
сно заняў міністар Корэман.

ШТОКГОЛЬМ, 4/VI. С Пе-
цярбургу паведамляюць, што
паводлуг дэкрэту маскоўскаго
савецкаго ўраду—на абшары
пад гэтым урадам с 1-го г. м.
уводзіцца абавязковая праца
для усіх грамадзян.

ПАРЫЖ, 3 гм. «Havas».
Сягодня перад поўднем Кле-
мансо у ваеннай камісіі рабіў
выясненніа датычучы ваеннай
сытуацыі і ужывання коалі-
цыйных войск. Тутэйшыя га-
зэты кажучь, што выясьненніа
Клемансо зрабілі ўражэнае
што дэбаты аб гэтай справе
назначаныя на заўтра, ні
адбудуцца і ініцыятары ні бу-
дунь на іх настаіваць.

ЦУРЫХ, 4 гм. «Вольф».
Жалезнадарожная лінія Рэймс-
Эпэрнэй находзіцца у сфэры
агна нямецкай дзякай арты-
лерыі. У шмат якіх мейсцах
памяненая лінія ні можа пра-
цаваць і ваенныя матэрыялы пе-
радаюцца на фронт акольнымі
дарогамі.

«Zurcher Tagesanzeiger»
кажа, што дэла таго што до-
выя сілы нямецкія пасунуліся
пад Марну, французы страці-

лі важкую маневровую і транспортную лінію паміж фронтам у Шампані парыжскімі лагерамі. Рухі, французскіх войскаў ад некалькіх дзён пачалі ісці пмат далейшай дарогай праз Монтміраль—Эзэнь і Труайс.

Лісты з вескі.

IV.

Агулава ахвота і пісань: іма чым пахваліцца. Большыкі сваім новым календаром збілі с толку і вясну: пачалася яна нібы то па іхнаму распісанню, але пасля, як пачалі браць верх анархісты пачалася анархія і на дварэ. Ад ранняго згону сьнегу аж-но да паловы маю—ані кропалькі дажджу; у дзень—вятры, ноччу—маrazy.

У Менскім, Барысаўскім, Вілейскім і Дзясненскім паветках большасць жыта засохла і позна ўжо яму напраўляцца: аснова—выплыла, падсада—прапала. Садам марозы відаль і завісілі—так піраспусціўшыся пучоккі замерзлі і абы дакрануцца да іх—аснаюцца. Менш баяліся сніжкі і грушы, але з яблыкамі—саўсім дрэнна. Ранняя пасева ярыны бядаць пры зямлі—мала цёпла у нашай зямлі, каб парнаць іх у рост; адзін гарох цёпшыцца, што на яго ворагаў—мошак прышла пагібела, дык пакуль што толькі ён казырыцца. Лугі—як бубны: да паловы маю як рагату скаціну, так авечкі і коні пасьвілі скрозь, бо інакш паны ні было, а у хлівах трымаць ні было пры чым.

Зважаючы на ўсе гэтыя варункі, здавалася і рукі трэба было б апусьціць, але наш беларус—заўзяты народ да гаспадаркі—ён адно чаўне: «прышоў Мікола (9-го маю ст. ст.)—сей наукола» і сее; сее, прыказваючы за кожным разам: «што людзям—то і нам». Трэба адзначыць, што сёлета насення рожнаго павод-луг абшараў—у вёсках—лішніца, а на дварох і фальварках—вліная відастаца, дык шмат зямлі пусте. Ось і пачалі нашыя сяляне перш-на-перш с таго, што абсеялі ўсе лепшыя кавалкі: бульбу пасадзілі на палову—«што людзям, то і нам».

Праўду кажучы, як вы і самі з гэтаго бачыце, тут ні саўсім ўжо так, каб «што людзям, то і нам»: «людзям» як бы выходзе крыху больш, чым «нам», але селянін-беларус да гэтаго прывык і калі няпрэу дагатуль, то пацярыць ішчэ, трэба спадзевацца, крыху. І ўсё было б добра, каб ні гэта надворная анархія: у двацца-тых чыслах маю сыгнуў замест дажджу—сьнег, ды з гэтакім віхром, што гібель лесу паламала, шмат у садох паг-луміло драў, падзірало стрэ-лі, а нікаторае і жыто пагла-ло, а ў дадатку ноччу стук-нуў гэты мароз, што вяду ле-

дам сыгнула, а ў награду рушнейным гаспадаром саўсім замарозіла абышоўшую раннай пасадкі бульбу. Ад гэтаго ча-су да пачатку чэрвеня пера-надалі дробныя, халодныя асянчукі—дажджы, а 1-го чэрвеня сыгнулі крупы, на жаль толькі, што ні манновыя, а лядовыя, ды ізноў пачаліся дробныя халодныя дажджы. Нівядома, як гэта адаб'ецца на ярыне, але жыта на цяп-лейшых грунтох усё ж такі крыху напяралася. Словам: гаспадарка—кляпатарка—ста-рая праўда.

А цяпер можа хочыце ве-даць, як мы жывем і якія ў нас цэны? На жыта—паны ні-ма: ні то хто скодзі дасць, а хто скодзіць здырае—пры-мерам, па рублёў 80 за пуд. Ячмень—35 р.; авес—20—25; бульба—5—7; славіна—6—8 і 10 рубл.; млека дастаць трудна, бо скаціны мала, а цяпер, бадай, і саўсім ні ку-піць, Успамінаюць і аб цук-ру—па 8 р. за фунт, але на гэта трэба апрача лішніх грошай мець вялікае знаёмства і сяброўства; дык калі хто ўжывае гарбату, чы замест ле-ішае якое зёлле, то пьё ні у прыкуску, нат ні ў нагляд-ку, а толькі з гутаркай аб цукру.

Колькі ж абходзіцца харч у дзень на чалавека? Буду лічыць паводлуг цен, якія бы-лі у Менску месяц таму на-зад (цяперашніх ні ведаю) у самай таннай сталавай—Ігна-тычах.

А 4-ай гадз. раніцы бярэм-ся да работы, дык у 7-ай ўжо сынеданне: тры поў—порцыі бліноў (на наш аршын—гэта тры бліны) па 1 р. 50 к.= 4 р. 50 к. і 2 порцыі (на нашаму малай місачка) квас-наго млека па 1 р. 50 к. Порцыя—3 р., ўсяго 7 р. 50 к. Палудзень а 12-ай: 2 пор-цыі кіслай стравы—па 65 к.= 1 р. 30 к. да гэтаго 3 пор-цыі хлеба (менш 1/4) па 45 к.= 1 р. 35 к. і 1 порцыя прэснай—65 к., разам палу-дзень 3 р. 30 к. А 5-ай гадз. падвечорак: 1 шклянка млека—65 к. і 3 порц. хлеба—1 р. 35 к.= 2 р. А 9-ай—вячэра: 2 порц. прэснай стра-вы па 65 к.= 1 р. 30 к. Гэт-кім чынам кошт харчу за увесь дзень выпадае 14 р. 10 к.

Ціха—ні рабіце гвалту, што мы буржуі, столькі праедаем порцый. Зайдзіце у Ігнатычы, зьмерце гэтыя порцыі і поў-порцыі і вы пераканаіцеся, што жыць імі можа толькі той, хто пераседае з аднаго на другое заседанне, а мы толькі і сядзім, калі ядзім. Праўда, ні што дня есьці блі-ны [мы іх глумім 2 разы на тыдзень], але ў мяне ані сло-ва німа аб мясе, аб скварцы, з якімі так сама час ад часу трэба спаткацца, а поў—фун-там хлеба на дзень ні абой-дзішся. Цяпер скіне на ква-тэру, сьвятло, дровы і інш.

рожніцу расходаў паміж ме-стам і вёскай—дзёве часці кошту, то і так штодзённа харч на думу выпадае каля пяці рублёў.

Я кінусь аб усіх гэтых драбязгах дзеля таго, што ця-пер шмат ўнекае з места на вёску, думаючы што тут аб-чым абыйсціся. Мінуліся тыя часы. Калі ж бы нам—вяско-вым працаўніком прышлося ўрэзаць гэтыя штодзёныя пор-цыі, то нашыя рукі, нашыя ногі справілі б гэты саботаж, з якім німаркавацца і чыноў-нікам быўшаго расійскаго мі-ністэрства.

Я. Ш.

Весткі з Расіі.

— Ангельцы на Мурмане. Штогосьміскі корэспон-дэнт «Voss. Ztg.» Тэадор Бэрманн падае цікавыя пад-робнасьці аб сытуацыі на Мур-мане, атрыманыя ім ад год-наго веры чалавека, паддаваго аднай з нейтральных дэрга-ваў, якіхы ніданна быў на Мурмане.

Тая думка, што коаліцыя у поўночнай Расіі заняла толькі нікаторыя пункты, аказуецца абмылкавай. На праўдзі-ж ко-аліцыя распасьперла тамака сваю ўладу на шырокую тэр-рыторыю ад поўатокі Канін да ф'юрдэ Гаарангер т. ё. каля 30° географічнай даўжыні. Та-кім чынам коаліцыя зачыніла Белае мора і пануе на ўсёй поўначы Эўрапейскай Расіі з ле важнымі складанымі пун-тамі як Архангельск, Онега і Мезень. Ад «Канінскаго Носа» на ўсходзе і да Рыбаккай атокі на захадзе раісуюць ан-гельскія дзорныя караблі і увесь палуднёвы абшар зная-ходзіцца пад ўладай начальні-ка ангельскаго мурманскаго фло-ту, контр-адмірала Кампа, като-раго галаўная кватэра знайхо-дзіцца у Александрэўску а флот мае мейсцо паміж Але-най атокаю і Кольскай Зато-кай. 4 радзіостанцыі за помач-чу якіх адмірал аносіцца з другімі пунктамі абслужыва-цца ангельскімі, французскімі і арэрыканскімі ахвіцэрамі. У многіх пунтах Мурманскаго пабярэжжа, на Мурманскай жалезніцы аж на поўдзень ад Кандалакшы і на атоках, функ-цыі адміністрацыйнай ўлады спюняюць ангельскія ахвіцэры. Прадукты дастаўляюцца з Нор-вэгіі, на параходах «Тавар-ыства Мурманскаго судход-ства», якіхыні запраўляюць ангельцы. Апрача карабель-ных камандаў на паказанай тэррыторыі знаходзіцца ніка-торая лічба сухапутнаго вой-ска. Падчас побыту тамака асобы, ад якой паўзаты інфармацыі, на Мурмане, у Екаперыноўце і Аляксандраў-ску было ангельскаго войска: 500 чалавек пяхоты і 100 чалавек інжынерных войска прыбыло ішчэ 15 французскіх

Афіцыйнае павыдавление нямецкаго вярхоунагамаандавання за 6 чэрвеня 1918 року.

Захадні тэатр вайны.

Група армію Кронпрынца Рупрэхта.

Артилерыйская дэзельнасьць мяняючайся сілы. Ра-дачныя баі давалі наіднакратна палонных.

Група армію Германскаго Кронпрынца.

На фронце становішчэ без перамен. Мейсцовыя бі-захадней Пантузаа, паўночнай р. Он і на поўначы далі нажлівасьць заняць варожыя акопы і укрыліі. Артилер-скія бітвы шмат разоў ажыўлялісь. Шато Тьерры доўга страляваўся французскім руйнуючым агнём.

Трафаі групы арміі Германскаго Кронпрынца да 27 мая: болей 55000 палонных паміж імі 1500 афіцэраў лей 650 орудзіі і шмат болей 2000 кулямэтаў.

За два апошнія дні зьбіто 46 варожых аэроплана 4 прывязных шары.

Руйнуючы аэрад Рыхтгафэн зьбіў учора 15 варо-аэропланаў, капітан Бэртдль і лейтэнант Менькоф сваю 31-ю, лейтэнант Левенгардт сваю 26 і лейт. Кіршт сваі 21 і 22 ўваздушныя перамогі.

Першы-генэрал-кватэрмэйстар фон-Людэндорф

ахвіцэраў і 9 амерыканскіх. Глаўныя ангельскія сілы, 5000—6000 чалавек стаялі каля Печангскай і Барысаглеб-скай на захад ад Александрэўска.

Мейсцовае насяленне скла-даецца з Японцаў, якіхых паддаецца ні здолеў бы уста-навіць найлепшы прафэсар, і рыбакоў—рускіх саўсім ні культурных і нісьведомых. Больш культурным і раагую-чым на цяперашнія выпадкі ёсьць насяленне ніданна паў-стаўных рыбацкіх пунктаў ўздоўж Мурманскай жалезні-цы ад Кемі да Колы. Пасля выбуху рэвалюцыі гэтыя ка-лоніі а так сама пасялення і большыя сёлы як Кола, Алек-сандраўск і іншыя стварылі ідуць за прыкладам усёй Ра-сіі мейсцовыя «Саветы». Ан-гельцы гэтых «саветаў» і ні думаюць чапаць. За той чыр-воная гвардыя, якіхыя каля 500 чалав. прыбыўшы сюды с Пенябургу пачалі рабаваць, красьні і прапагандіраваць большавіцкія ідэі былі зараз выдалены ангельцамі на за-ход.

Старшыня Александрэўскаго савету Галанкін гаварыў асо-бе падаўшай інфармацыі, што Мурманская тэрыторыя павін-на аддзяліцца ад Расіі і ства-рыць над протэктаратам Вялі-кабрытаніі рэспубліку у склад якой войдзе і г. Архан-гельск.

Праз «Dz. Wil.»

МЕНСКАЕ ЖЫЦЦЕ.

Аб забароне прыёма царскіх грошай па лініі Л. Р. ж. д. ад 10 чэрвеня выдан прыказ ня-мецкімі жалезнадарожнымі уласьцямі.

Цуірэвы пясон, соль, суша-ныя агародніны і серніі, як абнародавала меская харчо-вая камісія, будуць адпускацца насяленню у асоба выбраных 37 бонавых крамах, па жа-данню у гатовых пэперавых мешках, па цане ад 2-х да да 10-ці кап.

Цэлая группа крам, ра-адпускаюшых гэтыя прадук-зачынена.

Дрэнна толькі тое, большасць крам, замест 5 чэрвеня, фактычна адпусьць насяленню такія патрэб-прадукты толькі у панядзел 10 чэрвеня.

У пятніцу, 7-го чэрвеня кр-нікі яшчэ уносілі грошы гэтыя прадукты.

Беларуская сталоуна, зап-на якую ўспешна ідзеці Белар. Народным Прэдст-ніцтве, (Серпухоўская, 12), ла быць адчынена пры «Ха-на на конным пляду.

Цяпер, с пераходам юбіл-наго дома пад кіраўніц-Прэдстаўніцтва, практуец-уладзіць у ім, па ініцыа-старшыні «Бел. Хаты» Ф. Ве-нікоўскаго, і сталоуку, ш-трэба толькі відаць хаця с камэрчэскаго погляду—у-тральнай часьці места.

Плата за абед, з двух стр-2 1/2 р. мясечно—75 руб.

Канцэрт, два водзвілі і та-цы адбудуцца сягоння, 8 чр-веня, а 6 гадзіне вечара «Беларускай Хаце» пад кір-ніцтвам таланнаго зната-сьпеваў Цераўскаго.

Публіка, пэуна, зьверне сва-увагу на цікавы, добра п-стаўлены хор.

Утварэньне беларускаго ко-пэратыва пры юбілейным д-ме на новых пачатках (ініцы-тыва Ф. Вернікоўскаго)—спр-ва бліжэйшаго часу, спра-вельмі добрая.

Ф. Вернікоўскі прапану-дзеля гэтай мэты пад зас-агародніны 10 дзес. зямлі.

Задача спрау быўшымі у-раўсімі дзеячамі, Кашчэнка і Зальмановам, а так-сам-главарамі усіх мескіх каміс-і падкамісій, сваім прэзміка-па назначэньню, Хржонстоўс-му і «5» яго радчыкам, ідзе-вельмі хутка і гэтымі д-нямі закончыцца.

Фільтроўка канцэлярска-пэрсоналу б. меск. управы зьменьшэньне шдату пакул-затрыманы да аканчацельна-укамплектавання магістрату-цэлым.

Рэдактар А. Прушыньскі.

Выдавецтво «Т-во Заранна.»